

TẠI SAO NGƯỜI TA CHỬI ÔNG BÙI?

(Phản Biện đề xuất “Cải Tiến chữ Quốc Ngữ của Bùi Hiền”).

Phong Lưu

Thật bất ngờ khi các báo đồng loạt đưa tin... ông Bùi đòi cải tiến chữ Quốc Ngữ với lý do tại nó nhiều lỗi quá, nó khó học quá làm ông viết sai chính tả hoài. Thay vì ông cố gắng học tập để viết đúng chính tả như các em lớp 5, rèn chữ cho dễ coi và viết nhanh nhanh lên như các em lớp 7, đừng có vừa viết vừa mò, thì ông “ủ mưu” xóa hết những quy tắc phân biệt đang có, để khỏi sai chính tả.

Chính cái sự đồ lỗi cho chữ Quốc Ngữ bằng những luận điệu mơ hồ vô căn cứ, rồi đưa ra một thứ chữ hình thù quái đản, biến những từ ngữ bình thường thành những từ ngữ thô tục trong cách viết mới, phát âm thì như người Tàu đọc tiếng Việt, và ngữ nghĩa mù mờ như thằng mù đi đêm, không thể hiểu.

Ông đưa cái thứ rác rưởi đó lên tận mây xanh bằng những lời có cánh, và còn bảo rằng “tôi kiến nghị một phương án làm cơ sở để tiến tới một phương án tối ưu trình nhà nước. Chữ quốc ngữ cải tiến dựa trên tiếng nói văn hóa của thủ đô Hà Nội cả về âm vị cơ bản lẫn 6 thanh điệu chuẩn...”.

Ông tạo cho người ta có cái cảm giác bị tước đoạt những thứ thân yêu, quý giá, tốt đẹp nhất... để thay vào bằng những thứ giẻ rách, buộc người ta phải theo phải học những đồ bá láp dở hơi, trong khi hoàn cảnh người dân đang chịu nhiều áp lực, chạy ăn từng bữa với một tương lai vô định không thấy bến bờ. Chính ông là người đã chọc họ nổi điên lên....

Lập tức gạch đá từ các nơi phang vào ông tới tấp, có những câu chửi nghe thật không hay chút nào, bởi dù sao ông cũng đáng tuổi cha chú ông bà của họ. Nhưng họ có rất nhiều lý do để chửi ông như vậy...

Nếu ông là người bình dân ít học, sẽ không ai chửi mà họ còn thương, còn tội nghiệp cho ông... bởi thất học nên mới ngu dốt thế.

Họ chửi ông vì ông là tiến sĩ, là hàng “trí thức cao cấp” nhưng ông ngu hơn họ. Vậy mà người ngu thì được ăn trên ngồi trốc, hưởng bổng lộc của nhà nước trong năm sáu chục năm trời, tốn biết bao nhiêu bạc tiền mồ hôi công sức của nhân dân. Trong khi người khôn phải cày sâu cuốc bẫm, lao động mệt nhọc trong hăng xương, hoặc chạy chợ hàng ngày để kiếm miếng ăn.

Một số khác họ không chửi, nhưng họ phê phán ông bằng nhiều hình thức: – chế chữ – chế hình – chế bài hát – làm video clip chọc ông. Còn ông thì phản pháo lại, cho rằng họ thiếu giáo dục, vô văn hóa và kém nhận thức.

Khi vô phương chống đỡ thì ông nói liều như chó cùn cắn giậu:

– Tôi thấy họ rất mâu thuẫn. Trên mạng xã hội họ chê khó học, nhưng ngay đêm đầu tiên họ bắt đầu học chữ của tôi rất nhanh, thậm chí còn viết được những đoạn rất dài. Họ học chữ của tôi để chế nhạo tôi rất nhanh như vậy thì khó khăn chỗ nào? Tôi không hiểu!”

Nếu ông hiểu thì đâu có cái công trình khoa học Xà Xí Đú này ra đời? Người ta đưa ông ra làm trò hề mà ông còn bảo học chữ của ông. Chữ do software viết ra chứ ai thêm học? Thiệt là khùng quá đi.

Ông xem chữ của ông có bậy bạ không? Tên người ta mà nó viết vậy nè, không chửi ông cũng uổng.

Trần Thanh Gia = Càn Wan‘ Za
(ai càn oan gia chứ, gặp là sợ muốn chết rồi)
Trà Chu Hoài = Cà Cu Hoài
Trần Phúc = Càn Fúk
Đỗ Gia Thu = Đỗ Za Wu
Trần Chu Đài = Càn Cu Đài
Chu Chứng = Cu Cúq
Trần Anh Chức = Càn An‘ Cúk
Chu Đái = Cu Đái
Phan Long = Fan Loq
Chu Trần Tiên = Cu Càn Tiên
Trần Thanh Tài = Càn Wan‘ Tài

TIẾNG VIỆT	TIẾNG VIỆT BỮI HIỆN	TIẾNG TRUNG	PHIÊN ÂM
Dân tộc	Zân tók	民族	mín zú
Giáo dục	Záo zúk	教育	jiào yù
Giao dịch	Zao zík	交易	jiāo yì
Chất lượng	Ciúi pú	政府	zhèngfǔ
Lạnh giá	Lon' zá	冰冷	bīng lěng
Giao thông	Zao wôq	交通	jiāo tōng

Thơ của người ta trữ tình đầy lãng mạn:
 Em ôm chặt anh
 Em xiết chặt anh
 Em giữ chặt anh, chặt vào, không thôi anh đi mất...

Ông nữ biến thành:
 Em ôm cật an'
 Em xiết cật an'
 Em zữ cật an', cật vào, xôq wôi an' đi mất...

Tiếng Việt / Tiếng Việt

Cô gái nắm chặt anh
 Cô gái giữ chặt, siết
 chặt anh ấy
 Cô gái rú to kinh hãi,
 hét lên
 Cô ấy đang gặp phải
 trục trặc lớn.

+

=

Kô gái nắm cật an'
 Kô gái giữ cật, xiết cật
 an' ấy
 Kô gái rú to kin' hãi,
 wét lên
 Kô ấy đag gặp fải cuk
 cak lớn.

Tới bài hát Siết Chặt Bàn Tay của Tác giả Trúc Phương:
Siết chặt bàn tay, thương sao đôi tay trần, mang buồn vui thế nhân
Siết chặt bàn tay, đem vui có nhiều sao rơi, tuy gần nhưng xa xôi

Có ai dám hát...???...

Siết chặt bàn tay, wươq sao đôi tay cần, maq buồn vui wế n'ân
Siết chặt bàn tay, đem vui kó n'ieu sao zoi, tuy gần n'urq xa xôi

Rồi đến một bài ca dao xứ Nghệ thật tình:

Anh có yêu thì yêu cho chắc
Có trọc trặc thì trọc trặc cho luôn
Đừng như con thỏ đứng đầu truông
Khi vui giỡn bóng, khi buồn giỡn trăng.

An' kó yêu wì yêu co cắk
Kó cụt cặk wì cụt cặk co luôn
Dừq n'ư kon wỏ dứq đầu cuôq
Xi vui zỡn bóq, xi buồn zỡn cắq.

Hi hi, cụt cặk rồi còn yêu mãn chi rạ...

Phong Luu 17-12-2017

PS/ Đây là bài viết nhiều kỳ, PL rất mong các bạn share thật nhiều và share không cần hỏi.

Xin cảm ơn tất cả.

Nguồn: <https://tiengquehuong.wordpress.com/2018/01/05/tai-sao-nguoi-ta-chui-ong-bui/>

www.vietnamvanhien.net

